

## **Komunikat w sprawie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-225/18 Grupa Lotos**

W dniu 2 maja 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydał wyrok w polskiej sprawie prejudycjalnej C-225/18 Grupa Lotos. TSUE rozpatrywał w nim zgodność z prawem unijnym przepisów ustawy o VAT, wyłączających z prawa do odliczenia kwotę podatku naliczonego z tytułu nabycia usług noclegowych i gastronomicznych (art. 88 ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT).

W wyroku Trybunał orzekł, że wyłączenie z prawa do odliczenia kwoty podatku VAT związanej z wydatkami podatnika na usługi noclegowe i gastronomiczne jest co do zasady zgodne z przepisami prawa unijnego (na podstawie tzw. klauzuli „standstill” - art. 176 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE), z wyjątkiem przypadku, w którym podatnik nabywa usługi noclegowe i gastronomiczne, które następnie refakturuje na rzecz innych podatników w ramach świadczenia usług turystyki.

Biorąc pod uwagę przedstawione przez Trybunał wskazówki, w opinii Ministerstwa Finansów, możliwe, w zależności od celu nabywanych usług noclegowych lub gastronomicznych, jest przyjęcie następujących wniosków co do prawa do odliczenia VAT naliczonego z tego tytułu:

1) jeżeli podatnik nabywa usługi noclegowe lub gastronomiczne w celu świadczenia usług innych niż usługi turystyki, to z tytułu nabycia takich usług noclegowych i gastronomicznych nie będzie miał prawa do odliczenia VAT naliczonego;

2) jeżeli podatnik nabywa usługi noclegowe lub gastronomiczne w celu świadczenia usług turystyki, które podatnik rozlicza wg specjalnej procedury marży (art. 119 ustawy o VAT), to z tytułu nabycia takich usług noclegowych i gastronomicznych nie będzie miał prawa do odliczenia VAT naliczonego. Świadczenie usług turystyki opodatkowanych wg specjalnej procedury marży powoduje bowiem wyłączenie prawa do odliczenia podatku naliczonego od towarów i usług nabytych od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty (art. 119 ust. 4 ustawy o VAT).

3) jeżeli podatnik nabywa usługi noclegowe lub gastronomiczne w celu świadczenia usług turystyki, przy założeniu, że do ich opodatkowania będą miały zastosowanie ogólne zasady, to z tytułu nabycia takich usług noclegowych i gastronomicznych podatnikowi, powinno przysługiwać odliczenie VAT naliczonego. Zgodnie bowiem z tezą wyroku Trybunału, wyłączenie prawa do odliczenia w przypadku podatnika świadczącego usługi turystyki, w ramach których refakturuje on na rzecz innych podatników usługi noclegowe i gastronomiczne, jest sprzeczne z przepisami prawa unijnego.

Decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy zawisłej przed sądem krajowym ma zatem ustalenie celu nabywanych przez podatnika usług noclegowych i gastronomicznych, w kontekście pojęcia usług turystyki na gruncie przepisów prawa unijnego oraz krajowego. Jak bowiem wskazał Trybunał (zob. pkt 51 wyroku), gdyby sąd odsyłający stwierdził, iż uchylenie przepisu zawartego w art. 88 ust. 1 pkt 4 lit. a) ustawy o VAT nie miało żadnego wpływu na sytuację Grupy Lotos, to wyłączenie prawa do odliczenia VAT naliczonego od

nabycia usług noclegowych i gastronomicznych, wchodziłoby w zakres klauzuli „standstill” przewidzianej w art. 176 akapit drugi dyrektywy VAT, a zatem nie stałoby w sprzeczności z przepisami art. 168 lit. a) tej dyrektywy. W tej konkretnej sprawie szczególnej zatem uwagi będzie wymagało rozstrzygnięcie przez Naczelny Sąd Administracyjny kwestii, czy podatnik taki jak Grupa Lotos świadczy usługi turystyki na gruncie przepisów o VAT i w związku z tym czy świadczone usługi podlegają opodatkowaniu VAT wg szczególnej procedury marży (art. 119 ustawy o VAT).

Biorąc pod uwagę, że wiele istotnych aspektów sprawy, które będą miały wpływ na ostateczną wykładnię interpretowanych przepisów, zostało pozostawionych do zbadania sądowi odsyłającemu (Naczelny Sąd Administracyjny), Ministerstwo Finansów informuje, że ostateczne stanowisko w sprawie wykładni przedstawionej w ww. wyroku TSUE, przedstawi po rozstrzygnięciu sprawy przez Naczelny Sąd Administracyjny.